

Arrest

nr. 349 496 van 30 juni 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**
handelend in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. THIJS**
Dorpsstraat 124
3900 PELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen X, X en X, op 11 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 januari 2026 houdende het overdrachtsbesluit (bijlage 26quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73, oud, van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 26 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft een overdrachtsbesluit (bijlage 26quater).

Het beroep lijkt onontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

Uit de informatie zoals die blijkt uit het wachtregister, waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat de procedure van internationale bescherming wordt verdergezet in België.

Er lijkt dan ook niet te kunnen worden vastgesteld dat de verzoekende partijen nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden bijlage 26quater, die ertoe strekt te stellen dat andere dan de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming en dat de verzoekende partijen zich te dien einde elders dan in België dienen aan te bieden.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3, oud, van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

J. CAMU